

॥ २८ ॥ विगतंतिमिरमाभासः प्रकाशश्चान्यस्ययासु तथाभूतादिशः कुर्वतः ॥ २९ ॥ ३० ॥ प्रसंगंरत्यभिनिवेशम् स्त्रीप्रसंगदर्शनकलुषितम
नसःसंतः तत्प्रसंगशून्यंनरनारायणाश्रमंययुः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ प्रासंगिकमुक्त्वाप्रस्तुतमनुवर्णयति अनुचरीसंयुक्तेतिचवक्तव्ये भूतपूर्वगत्यापुं
राजोवाच कथमेवंगुणोदेशःकेनवाभगवन्कृतः ॥ प्रश्नमेनंसमाचक्ष्वपरंकौतूहलंहिनः ॥ २८ ॥ श्री
शुकउवाच एकदागिरिशंद्रष्टुमृषयस्तत्रसुव्रताः ॥ दिशोवितिमिराभासाःकुर्वतःसमुपागमन् ॥ २९ ॥
तान्विलोक्यांविकादेवीविवासाव्रीडिताभृशम् ॥ भर्तुरंकाल्समुत्थायनीवीमाश्वथपर्यधात् ॥ ३० ॥ ऋषयोऽ
पितयोर्वीक्ष्यप्रसंगंरममाणयोः ॥ निवृत्ताःप्रययुस्तस्मान्नरनारायणाश्रमम् ॥ ३१ ॥ तदिदंभगवानाहप्रि
यायाःप्रियकाम्यया ॥ स्थानंयःप्रविशेदेतत्सवैयोषिद्भवेदिति ॥ ३२ ॥ तत ऊर्ध्वंवनंतद्वैपुरुषावर्जयंतिहि ॥ सा
चानुचरसंयुक्ताविचचारवनाद्वनम् ॥ ३३ ॥ अथतामाश्रमाभ्याशेचरंतींप्रमदोत्तमाम् ॥ स्त्रीभिःपरिवृतांवी
क्ष्यचकमेभगवान्बुधः ॥ ३४ ॥ साऽपितंचकमेसुभ्रूःसोमराजसुतंपतिम् ॥ सतस्यांजनयामासपुरूरवसमा
त्मजम् ॥ ३५ ॥ एवंस्त्रीत्वमनुप्राप्तःसुद्युम्नोमानवोनृपः ॥ सस्मारस्वकुलाचार्यंवसिष्ठमितिशुश्रुम ॥ ३६ ॥ स
तस्यतांदशांदृष्ट्वाकृपयाभृशपीडितः ॥ सुद्युम्नस्याशयन्युंस्त्वमुपाधावतशंकरम् ॥ ३७ ॥ तुष्टस्तस्मैसभगवान्
ऋषयेप्रियमावहन् ॥ स्वांचवाचमृतांकुर्वन्निदमाहविशांपते ॥ ३८ ॥ मासंपुमान्सभवितामासंस्त्रीतवगोत्र
जः ॥ इत्थंव्यवस्थयाकामंसुद्युम्नोवतुमेदिनीम् ॥ ३९ ॥ आचार्यानुग्रहात्कामंलब्ध्वापुंस्त्वंव्यवस्थया ॥ पाल
यामासजगतींनाभ्यनंदन्स्मृतंप्रजाः ॥ ४० ॥ तस्योत्कलोगयोराजनूविमलश्चसुतास्त्रयः ॥ दक्षिणापथरा
जानोवभूवुर्धर्मवत्सलाः ॥ ४१ ॥ ततःपरिणतेकालेप्रतिष्ठानपतिःप्रभुः ॥ पुरूरवसउत्सृज्यगांपुत्रायगतोवन
म् ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेइलोपाख्यानेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥

स्वनिर्देशः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ आशयनूच्छन् ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ नाभ्यनंदन्स्त्रीत्वेलज्जयामासंमासंनिलीयावस्थानात्
॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेनवमस्कंधेटीकायांप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥